

[Arne Larsen.]

den store afstand mellem nyt og gammelt byggeri, det kan vi hurtigt blive enige om. At gammelt og utidssvarende byggeri langtfra kan komme op i samme lejeniveau som nyt og moderne, bør vi vel også acceptere, men at der skal være den store afstand mellem kvalitetsmæssigt nogenlunde ligestillet byggeri, det er selvfølgelig skrupprævede galt.

Imidlertid har man kun ét middel til at klare problemet, nemlig ustandselig at forhøje lejen i det gamle byggeri, vel vidende at jo mere man forhøjer denne, jo mere vil det nye stige. Vi siger fra SF's side: det er ikke i den ende, man skal begynde, det er i den modsatte ende, det er i det nye byggeri. Det har vi sagt tit nok, men vi skal gerne gentage det og gentage det. En skønne dag må det vel gå op for regeringspartierne, at der skal andre midler til for at klare det store svælg i lejeniveauerne. Det er ikke de gamle lejligheder, der er for billige, det er de nye, der er for dyre. Det er sagens kerne, og jo før det går op for regeringen, desto bedre; jo før er der måske håb om at få en fornuftig boligpolitik gennemført.

Boligministeren siger i sine bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene, at for at opnå bedre ligevægt på boligmarkedet må der nu gennemføres adgang til regulering af lejen i det private udlejningsbyggeri ved genudlejning, for ved et sådant forslag fremmes „lighed og retfærdighed.“ Der tilvejebringes lighed

„mellem boligsøgende, der opnår lejlighed i den ældre boligmasse, og boligsøgende, der må dække deres boligbehov i nybyggeriet.“

Ja, det kan man selvfølgelig kalde retfærdighed. Da vi altså har indrettet boligpolitikken sådan her i landet, at alle boligsøgende, der må søge deres boligbehov dækket i det nye boligbyggeri, behandles særdeles uretfærdigt gennem tårnhøje huslejer, der sluger op til eller mere end $\frac{1}{3}$ af deres lønindkomster, så må og skal alle andre også bøde herfor gennem højere huslejer i hele den privatejede boligmasse. Det er det, boligministeren kalder retfærdighed. Jeg kalder det blodig uretfærdighed over for alle boligsøgende. Og dette gennemfører man kun til fordel for en ganske lille befolkningsgruppe, nemlig grund-

ejerne, der så sandelig indtil videre har fået mere end rigeligt. Det er ikke dem, samfundet skylder noget som helst. Tværtimod.

Man foreslår en lejeforhøjelse ved genudlejning på 25 pct., ikke af den aktuelle leje, men af vurderingslejen, altså den, der først skulle have gyldighed fra den 1. april 1974. Det synes jeg er meget groft. Det betyder, så vidt jeg kan skønne, en øjeblikkelig lejeforhøjelse i gennemsnit på 40-50 pct. Her må jeg sige, at det står vi i socialistisk folkeparti ikke model til. Det er ganske uacceptabelt. Vi må afvise denne tanke totalt og råde regeringen til at trække forslaget tilbage. Det er faktisk det samme som at sige til købmanden: når du nu får en ny kunde, så har du ret til at tage 25 pct. mere for de varer, du sælger over disken. Man har aldrig hørt noget så barokt før.

Endvidere siges der, at denne genudlejningsforhøjelse vil fremme bevægeligheden på boligmarkedet, at den vil tilskynde til boligbytte osv. Det er klart, at én part vil være mere end interesseret i at få sine lejligheder genudlejet, og det er husejerne, for så får de jo en stor fortjeneste ved denne genudlejning, men hvem der vil holde sig tilbage, det er selvfølgelig ganske naturligt lejerne, som ikke aner, hvad de kommer ud i, og som altså bliver pålagt kolossalt store nye lejeforhøjelser. Det vil føre til det stik modsatte af yderligere bevægelighed på boligmarkedet, det vil låse boligmarkedet fast.

I henhold til forslaget skal halvdelen af forhøjelsen ligesom lejevurderingsforhøjelserne gå i husejernes lommer efter devisen: dem, der har rigeligt i forvejen, skal mere gives. For at gøre det hele endnu mere uretfærdigt foreslås en udvidet adgang til også at aftale lejeforhøjelser i de bestående lejemaal, således at der maksimalt kan aftales en lejevarende til den ansatte lejeværdi med tillæg af 25 pct. Boligministeren trøster os med, at aftale om lejeforhøjelser fremdeles er undergivet huslejenævnets kontrol. Jo tak, når lejeniveauet gennem genudlejningsforhøjelser, moderniseringer, trusler om ejerlejlighedsstatus og meget andet presses i vejret, så skal det fedt hjælpe, at lejen er underkastet huslejenævnets kontrol. Det vil simpelt hen komme til at flyde, og der vil ske et pres på lejen, som vi ikke tidligere har set herhjemme.